

МВС України
Харківський національний університет внутрішніх справ
Науковий парк «Наука та безпека»

**АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ СУЧАСНОЇ
НАУКИ В ДОСЛІДЖЕННЯХ МОЛОДИХ
УЧЕНИХ, КУРСАНТІВ ТА СТУДЕНТІВ
В УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ**

Тези доповідей
Всеукраїнської науково-практичної конференції
(м. Харків, 22 червня 2022 року)

Харків 2022

УДК 351.74
А43

*Друкується згідно з рішенням оргкомітету
за дорученням Харківського національного університету внутрішніх
справ від 25.04.2022 № 25*

Актуальні проблеми сучасної науки в дослідженнях молодих учених, курсантів та студентів в умовах воєнного стану : тези доп. Всеук. наук.-практ. конф. (м. Харків, 22 черв. 2022 р.) / МВС України, Харків. нац. ун-т внут. справ, Наук. парк «Наука та безпека». – Харків : ХНУВС, 2022. – 504 с.

Розглянуто актуальні проблеми сучасної правової науки, юридичної психології, теорії та практики правоохоронної діяльності, основи євроінтеграційних процесів і перспективи інтеграційного розвитку України, а також питання національно-патріотичного виховання молоді в Україні в сучасних умовах.

Видання призначене для науковців, викладачів, здобувачів вищої освіти, які займаються вивченням питань сучасної науки.

УДК 351.74

Матеріали викладені в авторській редакції з незначними коректорськими правками. Відповідальність за точність поданих фактів, цитат, цифр і прізвищ несуть автори.

Електронна копія збірника безоплатно розміщується у відкритому доступі на сайті Харківського національного університету внутрішніх справ (<http://www.univd.edu.ua>) у розділі «Наука», сторінка «Конференції, семінари та круглі столи», а також у репозитарії ХНУВС (<http://dspace.univd.edu.ua/xmlui/>).

eksperta/osoblivosti-zastosuvannya-polozhen-st-273-kpk-ukrayiny-pid-
chas-dosudovogo-rozsliduvannya/ (дата звернення 01.02.2022)

Одержано 09.06.2022

Олександра Олександрівна ШКАРУБА,

курсантка групи Ф2-105

Харківського національного університету внутрішніх справ

Науковий керівник:

доцент кафедри українознавства факультету № 2

Харківського національного університету внутрішніх справ,

*кандидат філологічних наук, доцент **В. А. Перцева***

МІЖКУЛЬТУРНА КОМУНІКАЦІЯ І КУЛЬТУРНИЙ ПЛЮРАЛІЗМ

Міжкультурна комунікація – це насамперед взаємовідносини між представниками різних культур. Картина світу, яка формується навколо носіїв мови, не просто відбивається в мовленні, вона організовує мову та її носія, визначає особливості вживання мовних одиниць.

Отже, для учасників міжкультурної комунікації важливо усвідомлення культурних розбіжностей, які існують між ними. Наприклад, текст на однакову тему – навіть конкретно визначену (діловий лист, промова на урочистих заходах тощо, не говорячи вже про такі традиційні жанри, як міфи, ритуали, етикетні формули) – помітно відрізняється в розумінні певних макро- і мікроструктурних правил, які використовуються в культурі тієї групи, у межах якої цей текст формується. Так, на Сході текст ділового листа будується індуктивно: спочатку описуються причини, обставини й лише в заключній частині – вказуються вимоги або ділові пропозиції, а представниками європейської культурної традиції такий спосіб викладення не визнається офіційно-діловим. На їхню думку, такий лист повинен розпочинатися з чітко сформульованої основної вимоги або пропозиції з подальшим її обґрунтуванням і деталізацією.

Ще одним, на наш погляд, важливим фактором, який впливає на сучасну міжкультурну комунікацію, є так звана кроскультурна взаємодія. Кроскультурні відмінності проявляються, зокрема, в тому, який тип контактування й правил етикету – товариський чи дистанційний – характеризує певну культуру. Так, українці можуть здаватися мешканцям Німеччини неvvчливими, адже традиційні для українців почуття довіри й поваги до співрозмовника підштовхує

їх до того, аби щиро висловити свою думку й знайти якнайшвидше вихід зі складної ситуації в тих випадках, коли німецька комунікативна культура, якій притаманний відчужений стиль спілкування, розглядає це як прояв нав'язливості. Коли ми говоримо, наприклад, про дружбу, свободу, гнів, мимоволі приписуємо цим поняттям культурно обумовлений зміст, властивий відповідним словам рідної мови. Отже, якщо узагальнювати правила міжкультурної комунікації, ми припустимось серйозної лінгвокультурної помилки. Однією з важливих причин лінгвокультурних помилок є культурна інтерференція, тобто вплив рідної культури на інтерпретацію явищ іншої (нерідної) культури у процесі міжкультурної взаємодії: помилки, пов'язані з когнітивними відмінностями; помилки, пов'язані з культурними стереотипами. Під час комунікації учасники припускаються помилок, які обумовлені неправильним розумінням і відхиленнями у вираженні певних явищ під впливом культурних чинників. Ці помилки пов'язані не з об'єктивними фактами, а зі словом, звичаєм, традицією, які існують в одній культурі, але невідомі в іншій. Це і може стати причиною комунікативних перешкод і культурних конфліктів. На відміну від мовних, лінгвокультурні помилки легко зробити й важко знайти. Складність виявлення таких помилок полягає в тому, що значна частина культури існує лише в нашій свідомості. Ми сприймаємо більшість аспектів рідної культури як об'єктивну реальність, а відмінності проявляються тільки під час спілкування з носіями іншої культури. Ось чому без застосування принципів культурного плюралізму неможливо вивчати мову як засіб спілкування.

Одержано 15.05.2022

Ігор В'ячеславович ЯКИМЕНКО,

студент групи Ф6-КБдср-19

Харківського національного університету внутрішніх справ

Науковий керівник:

професор кафедри кібербезпеки та DATA-технологій факультету № 6

Харківського національного університету внутрішніх справ,

*доктор технічних наук, професор **О. О. Можсаєв***

ОЦІНКА БЕЗПЕКИ ЗНИЩЕННЯ БЛОКУ ІНФОРМАЦІЇ ІЗ ЖОРСТКОГО МАГНІТНОГО ДИСКУ

У більшості обчислювальних систем інформація зберігається в ієрархічних базах даних - файлових системах. Будь-яка файлова